


Johann Quistorp

**Rector Academiae Rostochiensis Johannes Quistorpius S. S. Theologiae
Professor. Funus hodie fiet viro luveni ... Zachariae Lucovio ... : P.P. Rostochii a.
d. 28. Decembris Anno 1615.**

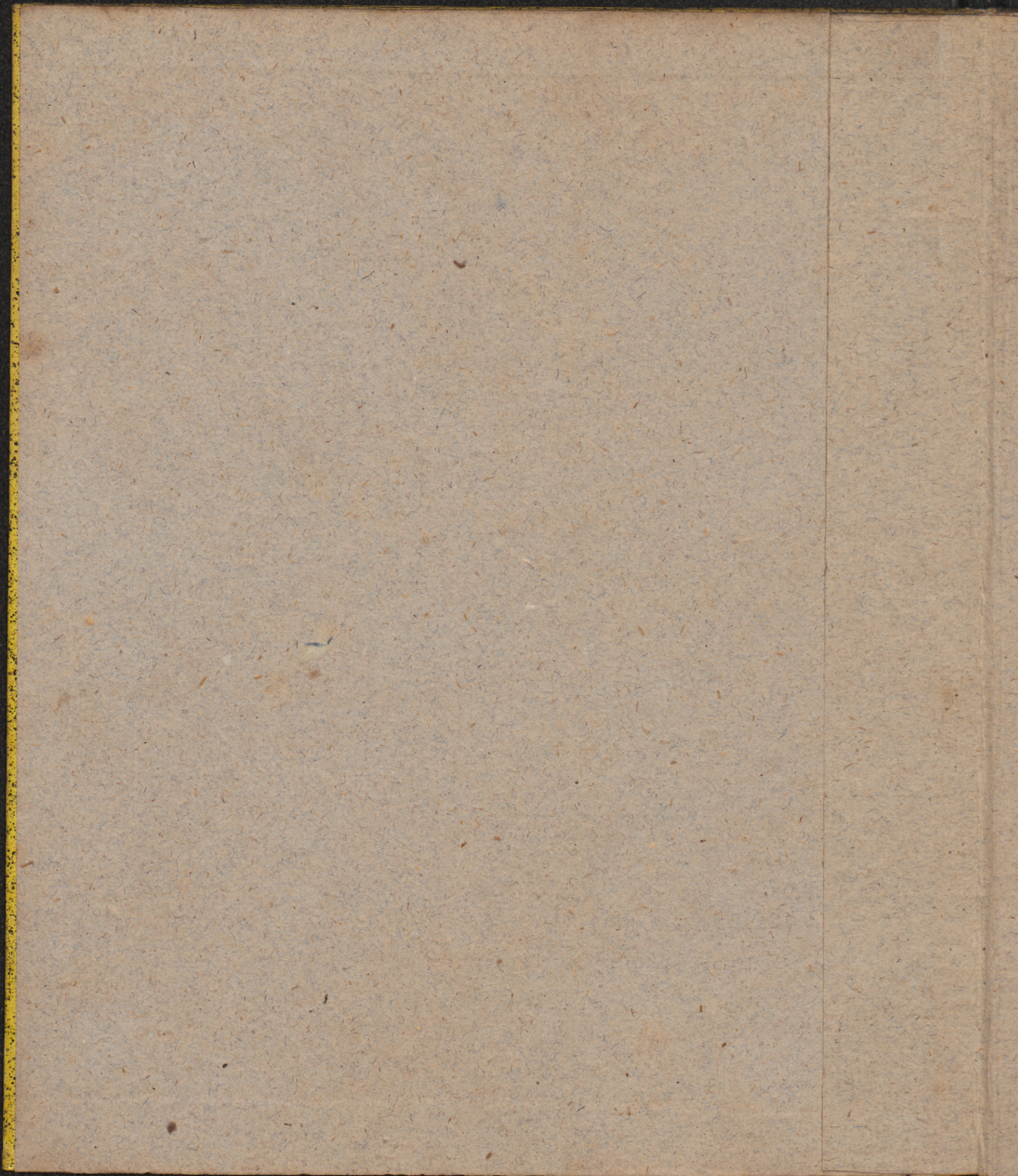
[S.l.], 1615

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770336558>

Druck Freier  Zugang



Qvistorp, J.
in
V. Lucow.
Rostock. 1615.



RECTOR ACADEMIÆ ROSTOCHENSIS
JOHANNES QUISTORPIUS

S. S. Theologiæ Professor.

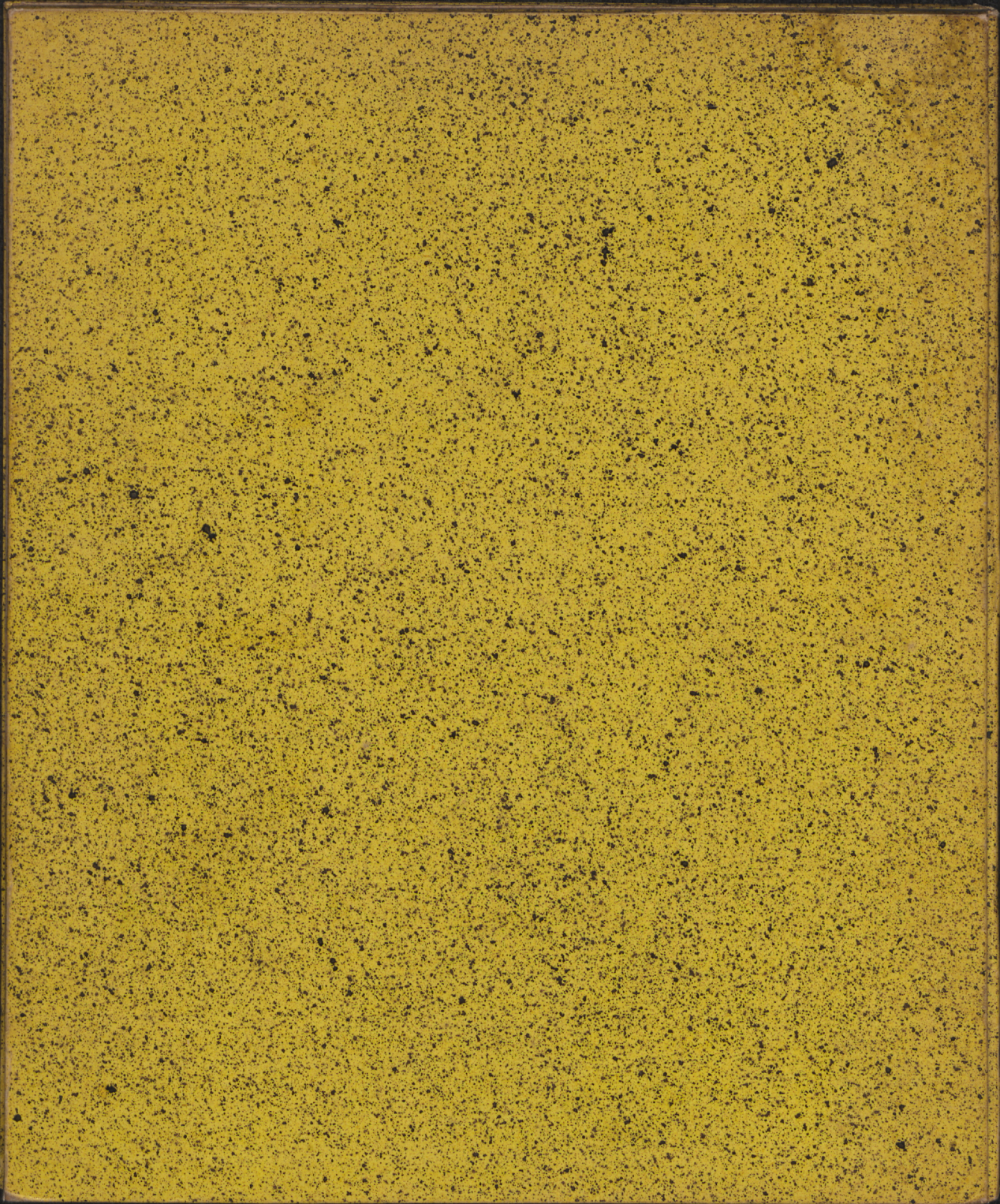


*H*ucus hodie fiet viro Juveni, in illa aetate in qua maximè vitalis esse videbatur, denato. Vivū qui novèrè, nec id ignorant, quam huic fuerit robur validum, quantà corporis vires, quam robusta ossa, color vividus, omnia vel ad centum annos duraturam vitam spondentia. Flos erat. At quam brevi flos hic mortis falce incisus emarcuit! Convertamus omnes, senes, juvenes, in eum, qui nunc cadaver est, corporis ac animi oculos. Excitiat ille nostrum nobis torporem, qui quamvis concitato ad mortem pergamus gradu, & pernici cursu omnibus diebus, omnibus horis, ad metam properemus, longè tamen nos ab illa abesse arbitramur. Stupor certe hic est mentis nostræ magnus, nec ullo modo excusandus. Quicquid nocte navigant, & se à terrâ, quam propter tenebras non prospiciunt, non procul abesse sciunt, singulis momentis intenti sunt, ne navi in littora incurrant, quâ fractâ, licet ipsi enatare possint, mercium quas vehunt jacturam faciant. Et nos quorum cymba inter spissas tenebras, in mundi hujus pelago agitur, quicquid ignorare non possumus, nos littori approximare securi dormitamus, ac vix per somnium cogitamus, quanto cum anima ac salutis periculo, si à portu aberramus, passurissimus naufragium. Evigilemus hoc præsentis admoniti funere. Quis non hunc à portu longissimè absuisse censuisset? Subijt eum omnium expectatione citius, & in vado constitutus, nobis celestia cantat. Attendamus, quis scit cujâ navis terra sit proximior. Hac nobis noster hic occinit celestes. Quid nos de eo? Non nisi illa, quæ de optimo quoque rectissimè dicuntur. Si parentes, si educationem, si vitam quod fuit sectatus genus, si vitam agendi rationem, si ex hac vita exitum consideramus, omnia hac faciunt ut non nisi honestissima de illo affirmare possimus. Parentes habuit; Patrem CHRISTOPHORVM LVCOVV, virum dum vixit pium, industrium, in lauta re positum, civem Urbis hujus honestissimum: Matrem MARGARETAM Volckers mulierem omnibus matronalibus dotatam virtutibus, quæ nunc vidua multa ætatis, huic suo filio ZACHARIÆ LVCOVIO, ea, quæ sibi ab eo fieri speravit, mestissimo animo justa facit. His noster natus est parentibus, Anno supra millesimum quingentesimum octuagesimo quarto a. d. 8. Calend. Decemb. hora inter nonam & decimam antemeridiana: quem idem ab infantia prima, à privata præceptore conducto & alto in eum usum, ut olim, & toti suo generi, & patriæ ornamento esset, fideliter, in pietatis, morū elegantia, bonarū literarū studijs, informari curarunt. Post parente humana, (ut solemus homines) agitantes consilia, quia Deus tribas eos donarat filijs in vivis existentibus, duos literis, hunc mercatura, ad quâ factus esse videbatur, operâ dare voluerunt. Cogitationum ac voti sui, quamvis initia consecuti sint felicia, successus tamen non itidem. Nam & unus eorum JOACHIMVS, quem literis destinabant, ubi egregios in ijs fecerat progressus, & jam Juris Candidatus audiebat, ætate florida hinc advocatus, vitam cum morte commutavit, & parentum cogitationes discessu suo incidit. En eum 23. Decembris insequitur ille, quem ipsi mercatura voverant, & in quo adhuc superstes mater, (quam ille in re familiari, ut filium decet, fideliter juverat,) se voti sui compotem redditum iri, ex peregrinationibus per Daniam, Norwegiam, Belgium, Oram Borussiae, loca emporijs nobilia, feliciter peractis, augurabatur. Sed eandem in hoc experta est fortunam, quam in illo altero, quem dixi studijs mancipato: ut ante annos pauculos, illius Literati, sic nunc Mercatoris lubet obitum. Qui ante septimanas non adeo multas capitis dolores sentire cœpit, quos tussis acutissima excepit, quæ ipsius vires paulatim attrivit; illum initio domi detinuit; post lecto affixi; & tandem vitâ 23. hujus mensis audita duodecima exiit. Quam ille cum prolubio reliquit, & fide plenus, cum Stephano, animam suam Christo, à quo eam habebat, fideliter custodi commendavit. Ecce olim trium, nunc unius saltem filij, viri Clarissimi Consultissimi Dn. CHRISTOPHORI LVCOVII J. V. D. & Academia nostræ civis desideratissimi, quem tristissima diu superstitem Deus velit, mater. Eamus viri Clarissimi Dn. Professores, Doctores, Magistri, Studiosi Juvenes exequias: frequentiam nostrâ, matrem mestissimam solemus, fratri viro clariss. nostro concivi favorem declaremus; funus politissimi & nostri ordinis dum vixit studiosissimi Juvenis ornemus: apud animum nostrum quàm hæc fugax sit vita, quicquid

Nemo tam divos habeat faventes

Crastinum ut possit sibi polliceri

Cogitemus. Id ut omnes sua sponte facturos spero, ita eosdem rogo ut ad primam hodiernam in templo Mariano, ad illud præstandum conveniant. P. P. Rostochyæ. d. 28. Decembris Anno 1615.



RECTOR ACADEMIÆ ROSTOCHE
JOHANNES QUISTO IUS

S. S. Theologiæ Professor.



*H*unus hodie fiet viro Juveni, in illa etate in qua maxime videtur, dum, quantum annos duodecim, alce incisus per est, corporis ac animi oculos. Excutiat ille nostrum nobis corpore nato ad mortem pergamus gradu, et pernici cursu omnibus ad metam properemus, longè tamen nos ab illa abesse arbitramur. Stupor certe magnus, nec ullo modo excusandus. Quicquid nocte navigant, et se à terrâ, quæ non prospiciunt, non procul abesse sciunt, singulis momentis intenti sunt, ne navi in quâ fractâ, licet ipsi enatare possint, mercium quas vehunt jacturam faciant. Ita inter spissas tenebras, in mundi hujus pelago agitur, quiq; ignorare non possumus, ut si in mari securi dormitamus, ac vix per somniam cogitamus, quanto cum anima à portu aberramus, passurissimi naufragium. Evigilemus hoc presenti admonitione non hunc à portu longissime absuisse censisset? Subijt eum omnium expectatione constitutus, nobis celestia cantat. Attendamus, quis scit cujus navis terra sit prope nos hic occidit celestes. Quid nos de eo? Non nisi illa, quæ de optimo quoque re parentibus, si educationem, si vitam quod fuit sectatus genus, si vitam agendi rationem consideramus, omnia hac faciunt ut non nisi honestissima de illo affirmare possint; Patrem CHRISTOPHORUM LVCOVV, virum dum vixit in lauta re positum, civem Urbis hujus honestissimum: Matrem MARGARETAM LVCOVII, mulierem omnibus matronalibus dotatam virtutibus, quæ nunc vidua multa etatis. CHARIAE LVCOVIO, ea, quæ sibi ab eo fieri speravit, maestissimo animo justitiam natus est parentibus, Anno supra millesimum quingentesimum octuagesimo quatuordecimo Decemb. hora inter nonam et decimam antemeridiana: quem idem ab infantia prima, à privatorum præceptore conducto et alto in eum usum, ut olim, et toti suo generi, et patriæ ornamento esset, fideliter, in pietatis, morum elegantia, bonarum literarum studiis, informari curarunt. Post parentes humana, (ut solemus homines) agitantes consilia: quia DEUS tribus eos donarat filiis in vivis existentibus, duos literis, hunc mercatura, ad quâ factus esse videbatur, operâ dare voluerunt. Cogitationum ac voti sui, quamvis initia consecuti sint felicia, successus tamen non itidem. Nam et unus eorum JOACHIMVS, quem literis destinarent, ubi egregios in ijs fecerat progressus, et jam juris Candidatus audiebat, etate florida hinc advocatus, vitam cum morte commutavit, et parentum cogitationes discessu suo incidit. En eum 23. Decembris insequitur ille, quem ipsi mercatura voverant, et in quo adhuc superstes mater, (quam ille in re familiari, ut filium decet, fideliter iuverat,) se voti sui compotem redditum iri, ex peregrinationibus per Daniam, Norvegiam, Belgium, Oram Borussicam, loca temporis nobilia, feliciter peractis, augurabatur. Sed eandem in hoc experta est fortunam, quam in illo altero, quem dixi studiis mancipato: ut ante annos pauculos, illius Literati, sic nunc Mercatoris lubet obitum. Qui ante septimanas non adeo multas capitis dolores sentire cepit, quos tussis acutissima excepit, quæ ipsius vires paulatim attrivit; illum initio domi detinuit; post lecto affixi; et tandem vitâ 23. hujus mensis audita duodecima exiit. Quam ille cum pro lubio reliquit, et fide plenus, cum Stephano, animam suam Christo, à quo eam habebat, fidei custodi commendavit. Ecce olim trium, nunc unius saltem filij, viri Clarissimi Consultissimi Dn. CHRISTOPHORI LVCOVII J. V. D. et Academia nostra civis desideratissimi, quem tristissima diu superstitem Deus velit, mater. Eamus viri Clarissimi Dn. Professores, Doctores, Magistri, Studiosi Juvenes exequias: frequentiam nostram, matrem maestissimam solemus, fratri viro clariss. nostro concivi favorem declaremus; funus politissimi et nostri ordinis dum vixit studiosissimi Juvenis ornemus: apud animum nostrum quam hæc fugax sit vita, quicquid

Nemò tam divos habeat faventes

Crastinum ut possit sibi polliceri

Cogitemus. Id ut omnes sua sponte facturos spero, ita eosdem rogo ut ad primam hodiernam in templo Mariano, ad illud præstandum conveniant. P. P. Rostochjæ. d. 28. Decembris Anno 1615.